

कुप आच्छादने इदित् वा चुरा० उभ० पक्षे भादि० पर० सक०
सेट् । कुम्बयति ते कुम्बति अचुकुम्बत् त अकुम्बीत् । कुम्ब-
याम् बभूव आस चकार चक्रे । चुकुम्ब । प्रनि कुम्ब्रात्
कुप दुतौ चुरा० उभ० अक० सेट् । कोपयति ते अचूकुपत् त ।
कोपयाम् बभूव आस चकार चक्रे । कुपितः कोपः
कोपनम् कुपित्वा प्रकृष्य । “प्रोचुः प्राञ्जलयो विप्राः
प्रहृष्टाः कुपितत्वचः” भाग० २, १६,

कुप रोषे दिवा० सक० प० सेट् । कुपयति इरित् अकुपत्
अकोपीत् चुकोप । “यस्मिन् यस्मिन् ऋतौ ये ये दोषाः
कुपयन्ति देहिनाम्” सुश्रु० । “तस्य तद्वपनं श्रुत्वा रुचं रु-
चाक्षरं वज्र । चुकोप बलिनां श्रेष्ठः” भा० सं० ४१ अ० ।
“कुपितकपिकपोलक्राडिताम्बस्तमांसि । उद्धतः “द्रुह्य
कुपयसि याचके” भा० आ० ७८ अ०” अथ आर्षे पदव्य-
त्ययोऽपि दृश्यते । “नन्दते कुप्यते चापि तथा ऊङ्गार-
यत्यपि” भा० आ० १४ अ० । “न च कुप्ये महासर्प !
न चात्मानं विगर्हये” भा० व० १७६ अ० । उपसर्गपूर्-
व्वकस्य तत्तदुपसर्गयोर्न्यायपरत्वम् यथा प्रकोपः संकोपः
अतिकोपः इत्यादि । “क्रुधद्रुहेष्याद्वयार्थानां यं प्रति
कोपः” पा० कर्म्मणः सम्प्रदानता ।

क पथ पु० कुत्सितः पत्न्याः कुगतिसमा० अच् समा० । १ कु-
त्सिते पथि शब्दरत्ना० । “स्वभर्मा पथमकुतोभयम् विहाय
कुपथपापण्डमसमञ्जसं संप्रवर्त्तयिष्यति” भाग० ५, ६,
१० श्लो । स सेव्यत्वेनास्वस्य अर्थ० अच् । २ अक्षुरभेदे “प्र-
मदो मयश्च कुपथो हयग्रीवश्च वीर्यवान्” हरि० ३ अ०
“तथा निकुम्भः कुपथश्च दानवः” हरि० २४१ अ० ।

स एव सुपार्श्वे न्द्वरूपेण द्वारे आविर्भूतः “कुपथस्तु महा-
वीर्यः श्रीमान् राजन् ! महासुरः । सुपार्श्वे इति
विख्यातः क्षितौ जज्ञे महीपतिः” भा० आ० ६७ अ० ।

कुपन पु० कुप-क्यु । हिरण्यच्छसैन्यस्य असुरभेदे “शरभः
शलभश्चैव कुपनः कोपनः क्रथः” हरिवं० ४२ अ० ।

कुपय् ति० गुप-क्यप् प्रथो० । गोपनीये । “आ साच्यं कु-
पयं वर्द्धनं पितुः” ऋ० १, १४०, २, “कुपयं गोपनीयम्” भा०
कुपाणि ति० कुत्सितः पाणिरस्य । वक्रहस्ते बाहुकुण्डे
(कोपा) । जटा०

कुपिञ्जल पुं स्त्री कुत्सितः पिञ्जल इव पुच्छोऽस्य । पञ्जिभेदे
स्त्रियां ङीप् ततः शिवा० अण् । कौपिञ्जल तदपत्ये पुं स्त्री० ।
कुपिनिन् पु० कुपिनी मत्स्यधानी अस्यस्य व्रीह्या० इति ।
मत्स्यधारके कैवर्त्ते त्रिका० ।

कुपिनी स्त्री गुप्यते मत्स्योऽत्र गुप-वा० इति किञ्च ङीप्
प्रथो० । (माकेरखालुद) मत्स्याधारे पातभेदे शब्दरत्ना० ।

कुपिन्द पुं स्त्री कुप-किन्दच् । तन्नुवावे उणादिको० ।

कुपीलु पु० कुत्सितः पीलुः कुगतिस० । (माकडातेन्दु)
काकेन्दुवृक्षे भावप्र० । यस्य फलं (कुचिला) इति ख्यातम् ।
तत्पर्यायगुणादि भावप्र० उक्तं यथा

“तिन्द को यस्तु कथितो जलदो दीर्घपल्लवः । कुपीलुः
कुलकः कालस्तिन्दुकः कालपीलुकः । काकेन्दुर्विप-
तिन्दुश्च तथा मर्कटतिन्दुकः । कुपीलु शीतलं
तिक्तं वातलं मदलक्ष्णम् । पादव्यथाहरं पाहि कफ-
पित्ताक्षमाशनम्” ।

कुपुत्र पु० कुत्सितः पुत्रः कुगतिस० । कुत्सिते पुत्रे ? “तादृशं
फलमाप्नोति कुपुत्रैः सन्तरस्तमः” मनुः । ब० ग्री० । २ कुत्सित
पुत्रयुक्ते ति० । भावे कर्म्मणि च ततो मनोष्ठा० वुञ् ।
कौपुत्रिका तद्भावे स्त्री । कोः प्रथिव्याः पुत्रः । ३ मङ्ग-
लग्रहे ४ नरकासुरे च । [दिनिन्दिते अमरः

कूप्य् ति० कुत्सितं पूयते पूय-विसरणे अच् । जात्याचारा-
कूप्य न० गुप-क्यप् नि० । स्वर्णरूप्याभ्यामन्यस्मिन् ? तेजसादौ
धातौ, अमरः (दस्ता) इति ख्याते २ धातौ च
कूप्यशाला स्त्री कूप्यस्य तत्पात्रादिनिर्माणस्य शाला । (कां-
सारिर दोकान) कांस्यादिपात्रनिर्माणग्रहे हेमच० ।

कुप्रिय ति० कु+प्री-क । जवन्त्ये हला० ।

कुपुव पु० कुगतिस० । दृष्टादिनिर्मिते उडपे शब्दचि० ।

“यादृशं फलमाप्नोति कुपुवैः सन्तरन् जलम्” मनुः

कुव स्तुतौ (आच्छादने) इदित् वा चुरा० उभ० पक्षे स्वा० पर०
सक० सेट् । कुम्बयति ते कुम्बति अचुकुम्बत् त अकुम्बीत् ।
कुम्बयाम् बभूव आस चकार चक्रे चुकुम्ब । कुम्बा

कुबल ति० कुत्सितं बलमस्य । निन्दितवलयुक्ते ।

कुबलाश्व ति० कुबलोऽश्वोऽस्य । १ दुर्बलाश्वयुक्ते सूर्यवंश्ये
२ नृपभेदे तस्य धनुस्सुमारसंज्ञाप्राप्तिः भा० व० २०१ अ०
उक्ता यथा “मार्कण्डेय उवाच । ३ क्षाकौ संस्थिते राज-
न् ! शशादः प्रथिवीमिमाम् । प्राप्तः परमधर्मात्मा सोऽयो-
ध्यायां नृपोऽभवत् । शशादस्य तु दायादः क्रकृत्स्यो नाम
वीर्यवान् । अनेनाद्यापि काकुत्स्थः प्रवृथानेन सः सुतः ।
विध्वंशः प्रथोः पुत्रस्तस्मादद्विष जज्ञियान् । अद्वेष
युवनाश्वस्तु आवस्तस्यात्मजोऽभवत् । तस्य आवस्तकोच्चेयः
आवस्ती येन निर्मिता । आवस्तस्य तु दायादो
दृहद्वो महाबलः । दृहद्वस्य दायादः कुबलाश्व इति